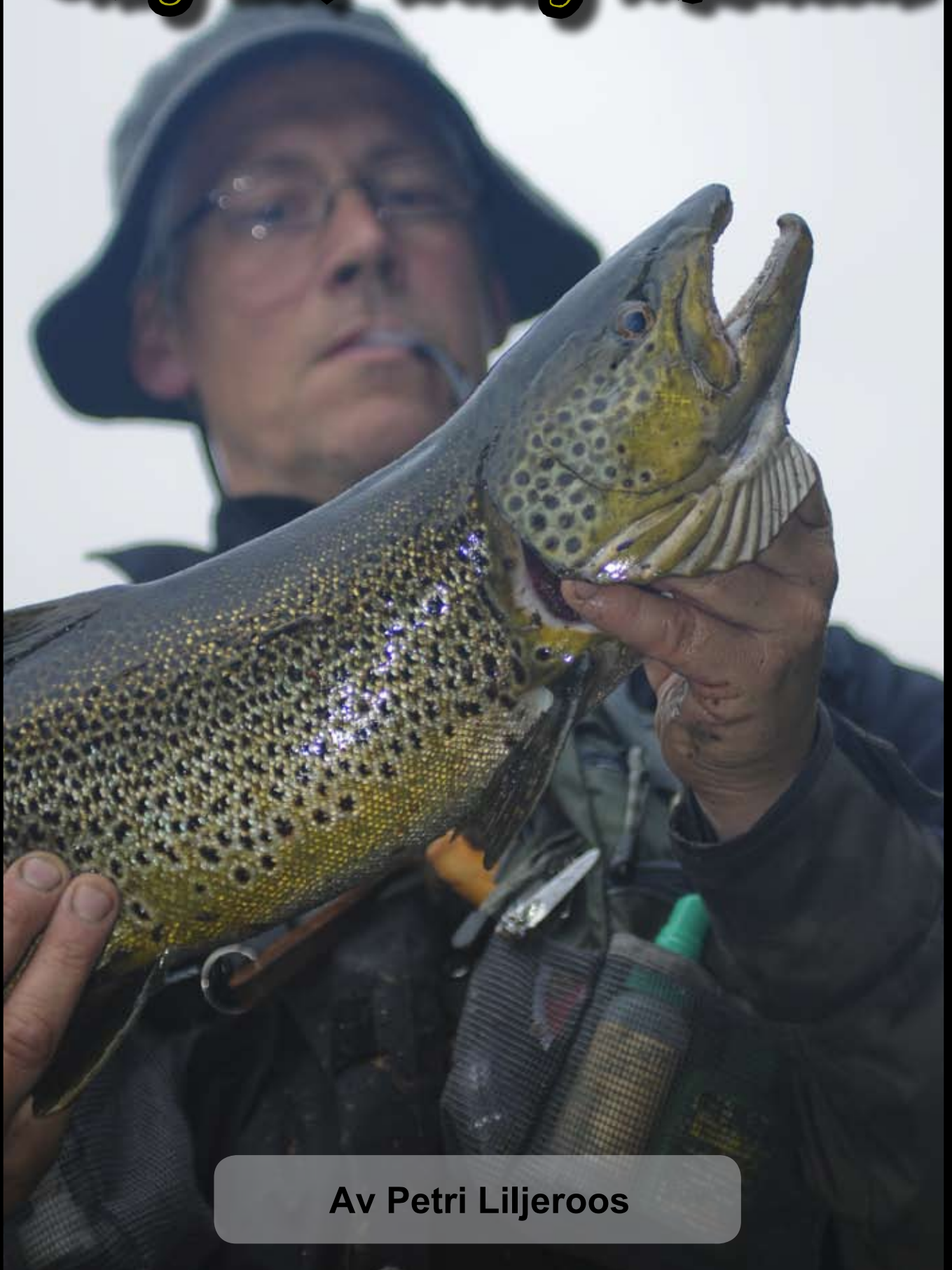

Öring med Benny Wiktorsson

Av Petri Liljeroos

Öring med Benny Wiktorsson

”

De stora harrarna vi fick under natten visade sig även i drömmarna när jag låg och dāsade mitt på dagen. Sovsäcken kändes allt trängre och varmare. När en av fiskarna plötsligt började prata med mig väcktes jag i panik. Ansiktet var dyblött av svett, blixtlåset ville inte ge med sig och blåsan var full, alldeles för full. Under grymtanden och ett hårt provat tålmod ormade jag mig ur värmesäcken och släppte snabbt loss krafter som genast förde tankarna till Jockfall.

Vilka flugor skulle du fiska med?

Kaffepannan smällde mot spisplattan när de små inklämda vattendropparna exploderade av hettan.

– Benny, kaffet är klart, ropade jag i trappan till övervåningen.

Vi hade en timme på oss innan Frekko skulle tuta och ropa från bilen.

Nu åker vi, är ni inte klara? Vi har inte hela dagen på oss, kom nu!

Men denna gång skulle vi vara klara. Vi skulle visa Frekko att vi var att lita på.

Benny tömde ut innehållet ur en av sina otaliga flugaskar på matbordet.

– Om du fick välja 10 flugor, vilka skulle du ta då? Han spände blicken i mig som en försäkring om att jag skulle anta utmaningen.

Jag tittade och pillade på varje fluga. De som föll mig i smaken la jag i en liten hög till vänster. Det kändes enormt att storfiskaren Benny frågade mig om råd.

Ett antal centimeter längre och med en något rakare rygg lutade jag mig stolt tillbaka på köksstolen.

– Voila, där har du min ensemble, sa jag och svepte med handen över tio mycket fina flugor.

– Tack, sa Benny och föste undan flugorna jag valt. Nu vet jag vilka flugor som inte behövs. Va? Jag hade blivit lönnmördad i en simpel gränd. En kniv hade stuckits in i min rygg. Jag hade blivit förrådd av min egen vän. Judas var allt jag hann tänka innan Benny skrattade och utbrast.

– Skoja bara.

”

Ska vi åka båt där?

Dagens fiske förde oss uppströms Kaitumälven. Båten var fullastad med utrustning och mat.

– Håll i er, skrek Frekko och varvade motorn till max.

Älvens vatten böljade runt fören. Båten slog mot vågor stora som bollplank. Med polaroidglasen kunde jag se botten tydligt. Stenar som reste sig upp mot ytan, överallt!

Jag tog genast av mig solglasögonen.

Vi visste att laxfisket i år var dåligt och även om vi nu skulle till en av de bättre fiskeplatser jag någonsin varit på var hoppet om laxfångst avlägset. Det var här jag två år innan upplevde mitt drömfiske. Det var här jag för första gången förstod vad en laxnatt är. Det är en natt som överträffar de vildaste fantasier och drömmar. Visst skulle vi pröva efter lax idag men nu var det öringen som lockade.

Plötsligt dog motorn. Bennys ögon blev stora som pingisbollar. Vi tittade på varandra och sen ut mot vitskummet, och slutligen på stenarna som dök upp allestädes. Nu fanns det bara ett att göra. Men precis innan vi skulle skrika rakt ut hördes motorn hosta till ett par gånger innan den åter gick upp i varv.

– Motorn är nästan helt ny, ropade Frekko och log som vanligt.

Sen frågade han om vi blev rädda men vi skakade på våra huvuden och sa.

– Nä inte så värst.

99

Ibland är det bättre än fiske.

Framme vid baslägret tändes en eld genast upp. Fiska utan att först dricka några kåsor kaffe var inte att tänka på. Allt måste få ha sin tid. Min vän Tom i Alaska som har björnar och laxar som närmaste grannar brukar kalla ett allt för ivrigt fiskesätt för Combat fishing.

Efter kaffe och samtal vid lägerelden lämnade Frekko, hans tjej Sussi och deras vän Niklas oss kvar på stranden. De skulle uppströms en bit där spinnspön skulle komma mer till sin rätt. Men framför allt för att det inte skulle bli så trångt i poolen utanför baslägret.

Skitfiske allihop!

jag vet inte? Det är kanske därför jag som oftast väljer en väl tilltagen tafs. Ju grövre desto bättre.

Benny satsade också på en laxfluga. En liten tub med trippelkrok. Konstigt att laxfisket kan ta över så där. Finns det bara en ynka liten chans att fånga lax ja då fiskar man lax. Det var som om vi båda behövde få det ut ur våra system innan vi kunde övergå till ett mer traditionellt öringfiske.

”

Av gammal vana knöt jag på en laxfluga. Det är faktiskt nästan alltid just den flugan. Ibland har jag tänkt hur livet vore om jag förlorade min favoritfluga under en kamp? Eller ännu värre, om jag förlorade den till en sten. Skulle jag då kunna återhämta mig och fortsätta att fiska med samma glädje...

Kast 1 987 234 i mitt liv...äh jag provar ett till.

Längst ner i poolen fanns det absolut hetaste stället vad det gäller lax. Jag hade inte mer än 20 meter kvar dit när jag hörde Bennys stämma en bit uppströms.

– Fisk på!

Snabbt vevade jag upp min lina och stapplade upp på stranden. Kamerautrustningen låg vid lägerelden en bit ovanför mannen med det böjda spöet. Ett sista ögonkast mot nacken, det hetaste av alla heta ställen, dit jag nästan nådde innan någon ropade fisk på.

Med andan i halsen passerade jag Benny på en glashal strandbrink.

– Ta det lugnt jag ska bara hämta kameran.

– Det är nog en grilse, hörde jag Benny säga i mitt baköra.

Det är inget fel på grilse. De godaste laxar jag har ätit är just grilse, Tanaälvens grilse. Gudomligt goda helt enkelt. Vid älvkanten såg jag att landning var nära förestående. Från höften drog jag iväg en serie bilder innan jag sprang mot den lycklige fiskaren. När jag väl kom fram var det redan över. I händerna på Benny sträcktes en grann prickig varelse ut.

– Det är en öring, sa han eftertänksamt, det brukar alltid kännas om det är en öring. Den rusar på ett helt annat sätt än laxen.

– Det är kanske en laxöring, föreslog jag innan vi brast ut i skratt.

Där satt den, men vad är det, lax eller öring?

99

Nästa dag återvände jag och Benny till Kaitumälven men denna gång med bil och till fots. Frekko hade fått fullt med gäster i Lovikka och guidning stod på schemat resten av veckan. Efter att ha parkerat bilen vid Nilimännikko längs vägen mellan Skaulo och Killinge blev det packning på. Vi gick högt uppe på en kam längs älven. Stegen blev allt tyngre och tyngre, man skulle ha nöjt sig med en pocketkamera. Att släpa tele- zoom- och vidvinkelobjektiv runt om bland heddar och fjäll kändes ibland omänskligt. Lika omänskligt var det ibland att vistas i myggrika områden. Speciellt när man svettades tycktes denna flygande armada gilla en som mest.

Kaitumöring med Benny.

Kvällen blev natt, och natten blev morgon, som sedermera blev dag. Efter 18 timmars fiske utan framgång rann viljan av oss som vattnet på en gås. Vi var båda överens om att just detta är fiskets tjusning. Skulle man fånga stora fiskar varje gång borde man bli less efter några år.

Kan du hämta ett glas vatten till mig?

Vill du fiska med Frekko?

Inga problem. Ring upp honom så berättar han mer.

Gå in på hans hemsida så finner du all information du behöver.

www.frekkofishing.se

